

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 265.138 van 10 december 2025
in de zaak A. 243.778/VII-42.735**

In zake : de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE
VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tine Bricout en Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent (Oostakker)
Orchideestraat 61A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eva Madessis
kantoor houdend te 5530 Yvoir
Avenue de Fidevoye 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 19 december 2024, strekt tot de cassatie van arrest nr. 316.508 van 14 november 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 16.166 van 3 februari 2025.

Verweerder heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2025.

Staatsraad Frédéric Vanneste heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Megan Misseghers, die *loco* advocaten Tine Bricout en Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Itza Swerts, die *loco* advocaat Eva Madessis verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Uit het bestreden arrest blijkt dat verweerder, die verklaart van Saudi-Arabisch nationaliteit te zijn, op 3 juli 2023 een volgend (derde) verzoek om internationale bescherming indient.

Op 28 augustus 2023 verklaart de verzoekende partij dit verzoek onontvankelijk (hierna: aanvankelijk bestreden beslissing).

Verweerder dient op 8 september 2023 tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met arrest nr. 316.508 van 14 november 2024 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de voormelde beslissing van 28 augustus 2023. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/6, § 1, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet) *juncto* “artikel 10.3 van de Richtlijn 4” van de Richtlijn 2011/95/EU ‘inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming’ (hierna: richtlijn 2011/95), van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet, van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet, van artikel 149 van de Grondwet *juncto* artikel 39/65, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij acht de voormelde bepalingen geschonden doordat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest overweegt dat op basis van de meest recente landeninformatie met betrekking tot Griekenland niet op afdoende wijze zou kunnen blijken dat de verweerder in Griekenland over voldoende ondersteuning zou beschikken die hem in staat zou kunnen stellen om, in geval van terugkeer, “de mogelijke lange periode voor de verlenging van [zijn] verblijfsvergunning te overbruggen”, terwijl de bewijslast overeenkomstig artikel 48/6, § 1, van de vreemdelingenwet bij de verzoeker om internationale bescherming rust en terwijl verweerder *in casu* geen

concrete elementen heeft aangebracht op grond waarvan zou kunnen worden vastgesteld dat de omstandigheden eigen aan zijn geval aanleiding geven tot een risico op onmenselijke of vernederende behandeling.

De verzoekende partij betoogt dat uit artikel 48/6, § 1, van de vreemdelingenwet blijkt dat de asielinstanties tot taak hebben om de relevante elementen van een verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen, hetgeen impliceert dat het in eerste instantie aan de verzoeker om internationale bescherming (te dezen verweerder) toekomt om zelf alle essentiële elementen aan te brengen, waarna deze elementen in samenwerking met de asielinstanties worden beoordeeld. Specifiek voor wat betreft een volgend verzoek om internationale bescherming komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om minstens op basis van voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat er sprake is van nieuwe elementen zoals bedoeld in voormeld artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Specifiek voor het gebeurlijke risico dat verweerder in Griekenland zou terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, blijkt, aldus de verzoekende partij, tevens uit de rechtspraak van het Hof van Justitie dat de beoordeling door de bevoegde asielinstanties dient te gebeuren op basis van informatie die de verzoeker om internationale bescherming heeft overgelegd om aan te tonen dat een dergelijk risico bestaat. Opdat bijgevolg in onderhavig dossier sprake zou kunnen zijn van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, diende de verweerder minstens aannemelijk te maken dat, rekening houdend met zijn individuele en persoonlijke situatie, de aangehaalde elementen de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Enkel indien er sprake is van dergelijke nieuwe elementen, vermocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in toepassing van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet besluiten tot de nietigverklaring van de aanvankelijk bestreden beslissing. De verzoekende partij heeft in de aanvullende nota voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 25 september 2024 benadrukt dat op basis van de informatie van het rechtsplegingsdossier niet kan worden vastgesteld

dat een terugkerende begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen, hetgeen in het bestreden arrest wordt erkend. De verzoekende partij meent dan ook dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de draagwijdte miskent van de samenwerkingsplicht *ex* artikel 48/6, § 1, eerste lid, tweede zin, van de vreemdelingenwet, evenals artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet en artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet, met name door te oordelen dat essentiële elementen zouden ontbreken, niettegenstaande de verwerende partij zich niet heeft gesteund op “nieuwe elementen” die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

Voorts wijst de verzoekende partij erop dat er sprake is van tegenstrijdige motieven. Enerzijds blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan besluiten dat er in Griekenland sprake zou zijn van een systematische mishandeling of slechte behandeling van verzoekers om internationale bescherming, terwijl anderzijds de aanvankelijk bestreden beslissing wordt vernietigd omdat - los van de zelfredzaamheid of bijzondere kwetsbaarheid van de verwerende partij - op basis van de algemene landinformatie niet duidelijk zou zijn in welke situatie de verwerende partij zou terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel. Zij voegt toe dat de kritiek van verweerder dat de verzoekende partij geen inspanningen zou hebben geleverd om objectieve, betrouwbare en actuele informatie te verzamelen over de situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland niet ernstig is. Uit het bestreden arrest blijkt expliciet dat door de verzoekende partij middels een aanvullende nota geactualiseerde informatie nopens de situatie in Griekenland werd voorgebracht.

Beoordeling

6. Artikel 57/6/2, § 1, van de vreemdelingenwet luidt:

“§1 Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om te besluiten dat een nieuw verzoek ontvankelijk is dient de verzoekende partij, en in graad van beroep de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, overeenkomstig de hierboven geciteerde bepaling eerst vast te stellen dat er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt in punt 5.3.2.5 van het bestreden arrest dat “de kernvraag is of haar verklaringen en documenten die zij in het kader van haar huidig verzoek neerlegt en waarmee zij wil aantonen dat zij niet kan terugkeren naar Griekenland wegens de erbarmelijke leefomstandigheden aldaar alsook omwille van het feit dat zij niet langer over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) beschikt, nieuwe elementen zijn die de kans

op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.” In punt 5.3.2.6 en 5.2.3.7 komt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot de vaststelling dat “uit de door partijen verstrekte informatie duidelijk [blijkt] dat de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland de laatste jaren steeds moeilijker wordt” en dat het ontbreken van een geldige ADET een aanzienlijk obstakel kan vormen voor de uitoefening van de rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en in aanmerking moet worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat de verblijfsvergunning in Griekenland verviel in juni 2023. Daarmee oordeelt de Raad impliciet maar zeker dat er sprake is van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de vreemdelingenwet die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Dit is een feitelijke beoordeling die niet vatbaar is voor cassatie door de Raad van State.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vervolgens bij de beoordeling ten gronde oordeelt dat hij over onvoldoende informatie beschikt en het dus noodzakelijk is om een bijkomend onderzoek te bevelen, schendt de aangehaalde bepalingen en de daarin vervatte bewijsregeling niet. Ook dit is een feitelijke beoordeling die niet vatbaar is voor cassatie.

Evenmin is er sprake van een tegenstrijdigheid in de motivering. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt op basis van de voorliggende landeninformatie dat hij niet kan besluiten dat er in Griekenland sprake zou zijn van een systematische mishandeling of slechte behandeling van verzoekers om internationale bescherming, maar dat rekening moet worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” en het noodzakelijk is om het verzoek om internationale bescherming op basis van de individuele omstandigheden van verweerder te beoordelen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen komt daarbij tot de vaststelling dat het hem ontbreekt aan essentiële elementen om te komen tot de bevestiging of de hervorming van de bestreden beslissing zonder dat wordt

overgegaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen. Het is niet tegenstrijdig om enerzijds te oordelen dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan besloten worden dat er in Griekenland sprake zou zijn van een systematische mishandeling of slechte behandeling, en anderzijds aan te geven dat verder onderzoek noodzakelijk is om alle gegevens van de zaak te onderzoeken.

Het eerste middel is ongegrond.

7. Het auditoraat heeft het onderzoek van de zaak beperkt tot het eerste middel. Om tot een oplossing van het geschil te komen, dient het tweede middel eveneens onderzocht te worden.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt met een aanvullend onderzoek belast.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op tien december tweeduizend vijftientig door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Francis Van Nuffel,	staatsraad,
Frédéric Vanneste	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams